

عنوان مقاله:

تحلیلی بر وضعیت تحقق پذیری برنامه ریزی کاربری اراضی طرح جامع شهر نجف آباد

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در مهندسی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مهدی ابراهیمی بوزانی - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، ایران

سمیه بابادی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران

خلاصه مقاله:

چکیده طرح جامع، از جمله طرح های توسعه شهری است که به منظور ایجاد زمینه توسعه کالبدی متوازن و هماهنگ تهیه می شود. هرچند این طرح ها تأثیرات مثبتی در منطقه بندی کاربری ها، رعایت ضوابط و مقررات ساختمان و بهبود نسبی حیات شهرها دارد، اما به دلایل مختلف نتوانسته اند به تمام اهداف خود دست یابند. بنابراین پرداختن به موضوع ارزیابی طرح های جامع، به عنوان ابزاری مهم در راستای سنجش میزان موفقیت و تحقق پذیری پیشنهادات طرح های توسعه شهری از اهمیت زیادی برخوردار است. بدین منظور مقاله ی حاضر با هدف بررسی میزان تحقق پذیری برنامه ریزی کاربری اراضی طرح جامع شهر نجف آباد انجام شده است. این مقاله به لحاظ هدف، کاربردی و از نظر ماهیت و روش بررسی از نوع تحقیقات توصیفی- تحلیلی و از نظر روش گردآوری اطلاعات نیز از نوع تحقیقات کتابخانه ای و اسنادی می باشد. نتایج و یافته های حاصل از این پژوهش نشان داد که میزان تحقق پذیری ۹ درصد کاربری های شهری نجف آباد کمتر از حد متوسط، ۵۸ درصد کاربری ها بیشتر از حد متوسط و ۳۳ درصد کاربری های شهری نیز افزایش بی رویه و بیشتر از حد پیشنهادی طرح جامع را تجربه نموده اند. در این بین کاربری های بهداشتی - درمانی و صنعتی به ترتیب با ۹۴/۱۶۳ درصد و ۲۴/۱۲۹ درصد تحقق، بیشترین و کاربری های پارک و فضای سبز و آموزشی به ترتیب با ۸۸/۳۶ درصد و ۶۳/۴۸ درصد، کمترین میزان تحقق پذیری سطوح پیشنهادی را به خود اختصاص داده اند. بنابراین می توان گفت که تحقق سرانه های پیشنهادی طرح جامع شهر نجف آباد با از موفقیت زیادی برخوردار بوده است.

کلمات کلیدی:

کلمات کلیدی: برنامه ریزی کاربری اراضی، طرح جامع، تحقق پذیری، نجف آباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1408737>

